

Adventsbrief 2019

Ter publicatie in het weekeinde
van 14/15 december 2019

Broeders en zusters in Christus,

In het jaar dat achter ons ligt, heeft er in alle dertien dekenaten van ons bisdom een driedaags bezoek plaatsgevonden. In maart begon die serie in Kerkrade en als laatste was verleden week het dekenaat Schinnen aan de beurt. Op iedere plaats was er een zeer gevarieerd programma samengesteld, zodat er in de loop van die drie dagen ruimte was voor ontmoeting met velen van u en er een goede indruk ontstond van het kerkelijk leven ter plekke. Uit de zorg waarmee het programma was samengesteld en werd uitgevoerd, sprak een oprecht welkom. Deze adventsbrief geeft mij de gelegenheid om u allen daarvoor hartelijk te danken.

Wat opviel – en wat zeker ook dank verdient – is de trouwe zorg die velen van u voor de kerk hebben: die zorg was zichtbaar, hoorbaar en voelbaar in iedere bijeenkomst. Die zorg uitte zich ook in bezorgdheid: over het aantal en de leeftijd van de kerkgangers, over de toekomst van het kerkgebouw en over jonge mensen die geen aansluiting vinden. Dat zijn zorgen, waarvan ik het bestaan niet wil ontkennen en die ik met u deel. Om met de woorden van de profeet Jesaja in de eerste lezing te spreken: ons kerkelijk leven lijkt vaak een dorre vlakte: woestijn en steppe.

Toch heeft het afgelopen jaar ook geleerd dat er op allerlei plaatsen in ons bisdom nieuw leven ontspringt. Op heel wat plekken mocht ik opkomend zaaigoed zien. Er is echt veel meer dan alleen kaalslag. Zo zijn er op het gebied van het geloofsonderricht op veel plaatsen nieuwe initiatieven te zien. Meer en eerder dan voorheen wordt de catechese niet in en via school gegeven, maar in de parochie zelf en ook in boven-parochieel verband.

Daar zit uiteraard een verliesfactor in, want we bereiken niet langer meer alle kinderen. Maar deze parochiële catechese biedt de kans om niet alleen met het verstand geloofszaken te leren, maar ook om te leren geloven met het hart. Zo ontstaat de mogelijkheid om niet alleen het verhaal van Jezus te leren kennen, maar ook Jezus zélf te leren kennen. Om met de woorden van het evangelie van vandaag te spreken: om mensen te leren ontdekken dat Hij het is die komen zal, dat we geen ander te verwachten hebben.

Op het gebied van de diaconie, de zorg voor de naaste in nood, ontwikkelen zich ook kostbare initiatieven. Met name in de stedelijke gebieden, waar materiële noden aan de orde van de dag zijn, wordt duidelijk dat christenen zich geroepen weten om de helpende hand toe te steken. Hulp die varieert van het helpen inburgeren van Syrische statushouders, tot het maken van voedselpakketten voor mensen voor wie de maand een paar dagen te lang is.

Duidelijk werd ook dat er diaconale initiatieven gegroeid zijn die rechtstreeks vanuit verbondenheid met Christus, vanuit het gebed, voortkomen. Diaconie is meer dan 'iets geven aan een goed doel'. Diaconie hoort bij onze roeping als christen, maakt het eigen menszijn completer. Het lijkt erop alsof we dat opnieuw aan het ontdekken zijn: dat het ons zelf goed doet om goed te doen. Vanuit ons gelovig bewustzijn gevoed, leren wij opnieuw zien dat Christus ons werkelijk ook in de naaste-in-nood tegemoet komt.

Tijdens de dekenale bezoeken heb ik heel wat opkomend zaaigoed gezien. Er is veel meer dan alleen kaalslag. Ook al valt veel zaad op de rotsen of tussen de distels: de groeikracht van Gods Woord is nog onverminderd aanwezig. Jakobus zegt vandaag in de tweede lezing: "De boer die uitziet naar de vrucht van zijn land, kan alleen maar geduldig wachten tot de winter- en voorjaarsregens gevallen zijn." Kortom: er is tijd en geduld nodig om deze nieuwe groei tot wasdom te laten komen.

Die vruchten van een vernieuwde kerk zijn nog klein, bevinden zich nog onder het maaiveld. Maar onmiskenbaar zijn ze er! Christus geeft nieuw leven aan zijn kerk.

Daarop vertrouwend is het goed om in deze advent geduldig en verwachtingsvol richting kerstmis te gaan.

In de eenvoud van een stal, in de kwetsbaarheid van het kind in de kribbe en in het hart van mensen die in Hem durven geloven, wordt God mens.
In die geest wens ik u allen een Zalig Kerstfeest.

Roermond, 3e adventszondag 2019

+ Harrie Smeets,
bisschop van Roermond